

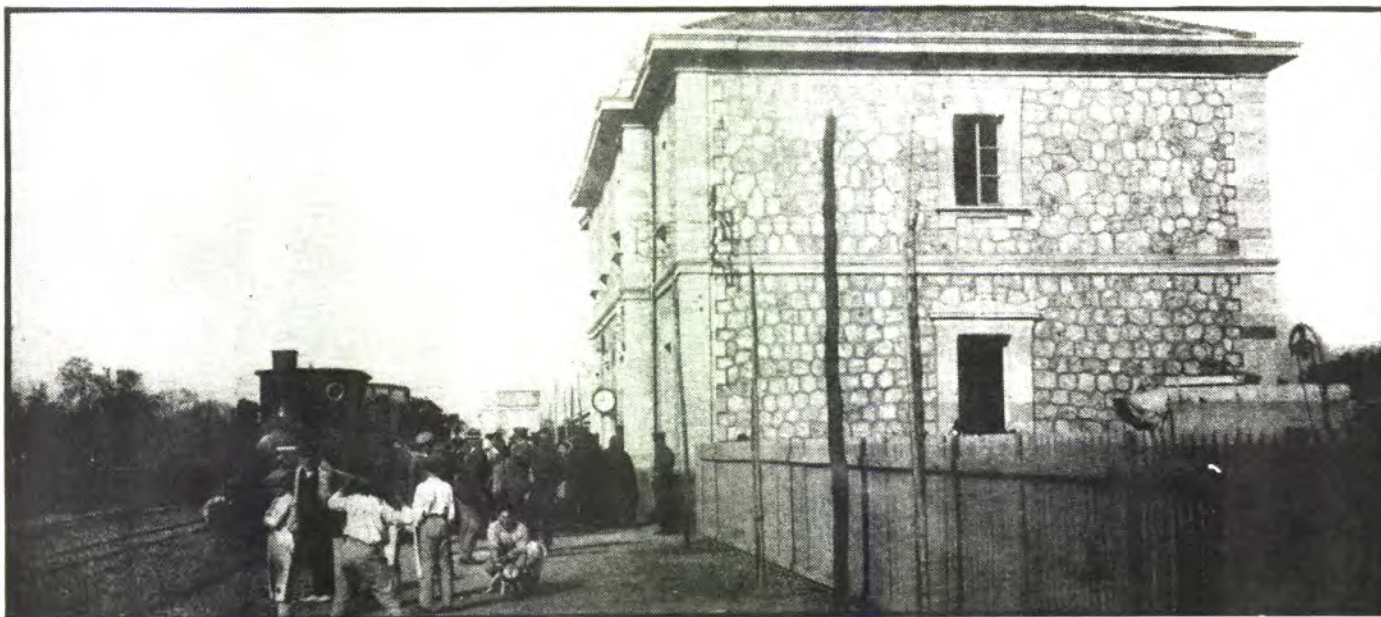
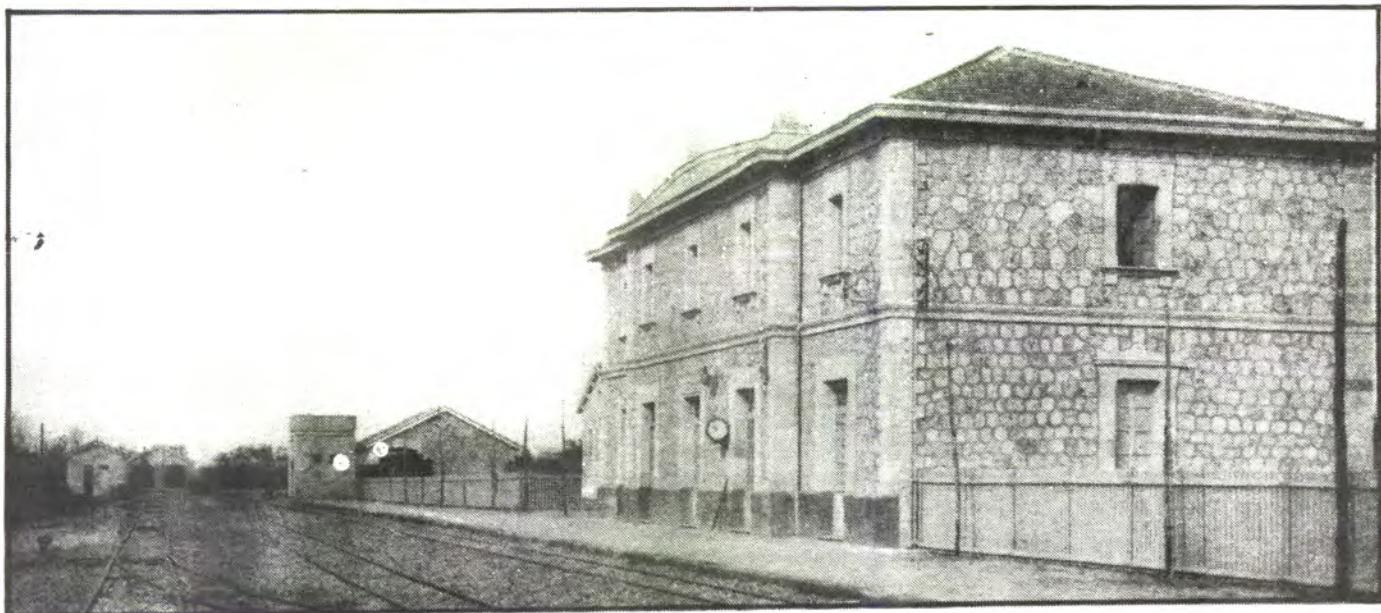
LLUCMAJOR

Núm. 63 - Desembre - 86

de pinte en ample

Preu: 80 pts.

**EL TREN DE LLUCMAJOR
47 ANYS D'HISTÒRIA**

Supermercado **DERESA**

Avda. Caballero R. Santmartí, s/n.
(Esq. c/. San Francisco) Teléf. 66 01 78

• **LLUCMAJOR** •

★ **ALIMENTACIO**

★ **DROGUERIA I PERFUMERIA**

**DE TOT EN UNA GRAN EXPOSICIO
DE 800 MTS.2**

**GRAN ASSORTIT
OFERTES ESPECIALS**

SUPER DERESA

**EL SUPERMERCAT DE LLUCMAJOR PER A TOTA
MALLORCA**

Casa de la vila.

UN PROBLEMATIC DEFICIT DE 15 MILIONS

La modificació dels crèdits del pressupost va ser el tema principal de dos plens extraordinaris convocats recentment per l'Ajuntament de Llucmajor després que en la primera convocatòria extraordinària, l'oposició rebutjés les modificacions de crèdits pressupostàries, unes per falta de justificació legal i altres per inviabilitat.

En síntesi el que passa és que l'Ajuntament li falten 19 milions, esgotats des dels capítols pressupostaris per haver-se excedit en les consignacions previstes. Per exemple, per a Fires i Festes falten 1.400.000 pts. per a la reforma de la peixateria, 2.000.000 i per a l'enllumenat públic nadalenc, 900.000 ptes.

L'equip governant volia que aquest 'déficit' es cobrassin dels sobrants d'altres partides. Segons Tomàs Garcias, portaveu de l'oposició, aquests fets són conseqüència d'una total falta de capacitat fins i tot per "gastar els diners pressupostats". També se-

gons el portaveu socialista sobre diners per falta de presentació dels corresponents rebuts de treballs fets i de les reparacions dels carrers, que no s'han realitzat i estan intransitables. El 15 milions que totalitzen les partides no foren admeses per l'oposició del PSOE i del Grup Mixt.

En canvi, sense problemes es va aprovar els manlleus al Banc de Crèdit Local per a la construcció del depòsit regulador de l'abastiment d'aigua potable a S'Arenal i la zona costera. El manlleu és de 22 milions de pessetes i compta amb l'aportació de 5 milions de part del Consell Insular.

En el segon ple convocat per a aprovar els canvis de partides pressupostàries abans esmentats, va quedar aprovat que es trauran 15 milions de les partides on sobre els doblers per destinar-les a les que són deficitàries. El Grup Mixt votà en contra perquè va considerar excessiu el capítol de Fires i Festes.

16 DE NOVENBRE TROBADA DE LA PREMSA FORANA

Convocats per la Revista "Algebel" de Muro, recolzada monetàriament per l'Ajuntament de dit municipi i amb la participació del Consell Insular de Mallorca i la Comunitat Autònoma de les Illes es va fer una Diada entre gairebé tots els representants de les revistes integrants.

Rebuts al Consistori de Muro per la presidenta de la comissió de cultura, la senyora Maria Amer, se'ns va comunicar la visita turística que havíem de realitzar.

Visitarem la Parròquia

de la Vila on tenguérem ocasió de poder contemplar el major retaule que hi ha a l'illa i a un Sant Joan Baptista datat del s. XIII i valorat en cent milions de pessetes.

Seguidament vàrem anar a visitar el nostre passat reunit a una casa antiga donada pel Sr. Gabriel Alomar Esteve al Ministeri d'Educació Nacional l'any 1.965, aquest conjunt d'antigüitats forma part actualment del grup d'edificis que poseeix el museu de Mallorca.

A continuació ens conduïren al Claustre del convent situat al costat de l'antiga ermita de Santa Anna.

Com a quarta visita

anàrem a la Llar de la 3a. Edat on es donaren els premis d'uns concursos de fotografia organitzats per la revista Algebel i allà mateix ens va ser ofert un petit aperitiu.

Acabada aquesta visita turística ens anàrem cap a les Cases de Son Sant Martí per dinar on va fer acte de presència el President del Consell Insular de Mallorca Jeroni Albertí.

Una vegada acabats de dinar i per tancar la Diada

van parlar el Sr. Batle En Jaume Mulet Salamanca que va al·ludir els seus homònims perquè s'animassin a subvencionar-ne altres; el President del Consell Insular, En Jeroni Albertí, i el President de l'Associació de la Premsa Forana, En Biel Massot, que va donar les gràcies a tots els assistents i a totes les institucions que ho feren possible. Seguidament va donar inici a l'assemblea de la Premsa Forana amb caràcter Ordinari.

ENQUESTA.

Tal com havíem promès, s'ha fet el primer sorteig del llibre d'Antoni Catany "Tomàs Monserat, retratista d'un poble" entre els qui contestaren l'enquesta. Agraïm la gentilesa de la Caixa de Balears, "Sa Nostra" que ens ha regalat els exemplars del llibre esmenat que mensualment sortejarem.

Estam molt contents de l'acceptació que ha tengut l'enquesta, però seguim reclamant la vostra col·laboració. La intenció és dur a les pàgines de la Revista els vostres desitjos, i, si contestau, podrem saber què és lo que voleu.

El sorteig del primer llibre, va comptar amb l'ajuda imparcial d'en Damià Fiol Oliver, que va ésser l'encarregat de treure el guanyador del primer concurs. La sort va caure en na Càndida Gamundí Serra, a qui li vàrem entregar el premi.

En propers mesos, el 25 de cada mes es faran més sorteigs on participaran tant els nous contestadors com els qui no sortiren agraciats en el primer concurs. Esperam la vostra participació no tant sols per poder repartir molts de llibres sinó per poder-vos oferir una millor Revista al gust vostre.

Moltes Gràcies.

CENTRE DE PREPARACIO MATERNAL

Gimnàstica, projecció d'audiovisuals i xerrades
Tot per al benestar psíquic
i físic de l'embarassada

C. Rigo núm. 73 (Llucmajor)
Tel. 66 24 90 (dimarts i dijous horabaixa)
66 17 98 (particular)

Construcció d'un arxiu i dependències municipals a l'antic "Salon"

Des de fa unes setmanes, s'han iniciat les obres d'enderrocament del local que ocupava l'Escola Municipal de Música i que temps enrera, havia estat el "Salón" i al "Frente de Juventudes" locals.

La nova construcció que s'alçarà en aquest solar del Carrer de la Constitució ha d'ubicar unes dependències destinades a arxiu municipal i a sales per a usos encara no especificats. L'edifici s'està construint segons un projecte de l'arquitecte municipal José Miguel Pino del Río i té un pressupost total de 12.502.145 pts. Les obres foren adjudicades a l'empresa local de Damià Monserrat Rafal per 11.400.000 pts., segons acord de la Comissió Municipal de Govern pres el 15 d'octubre passat.

PLANTA BAIXA I UN PIS.

Segons es desprèn de la lectura de la memòria del projecte d'obra, la superfície a edificar és de 186'96 metres quadrats coberts per planta baixa i un pis. Les característiques de construcció de l'edifici s'empraren en l'article 102 del Pla General d'Ordenació Urbana i s'ajusten a l'encàrrec efectuat pel Consistori en el sentit que el pis albergarà l'arxiu municipal (l'actual està saturat) i que la

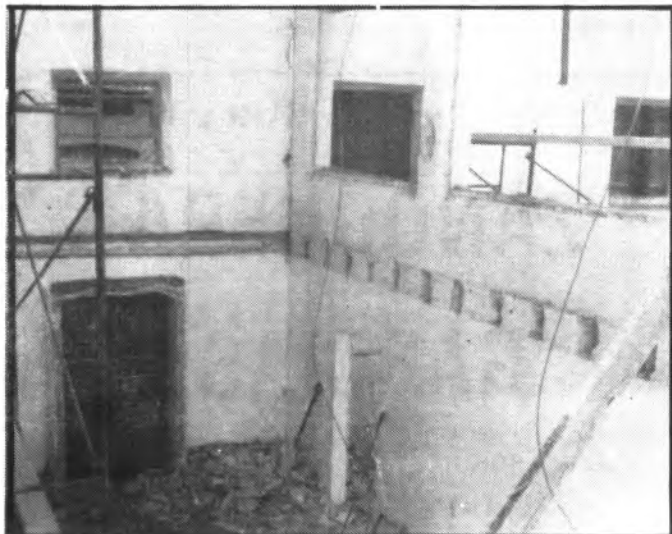
PROJECTE DE CASA DE CULTURA.

La construcció de l'arxiu i de les dependències municipals substitueix el projecte frustrat de crear en el mateix solar una Casa de planta baixa serà "un local per a diverses activitats municipal, sense que se n'hagi marcat cap d'específica, almenys pel que es refereix a condicionament de disseny". També segons la memòria que firma l'arquitecte, encara que per raons econòmiques no s'ha pogut arribar a alçar un edifici que tenguí la mateixa altura que els edificis de la Plaça Espanya, "s'ha previst que tant la

seva cimentació com la seva estructura siguin capaços de suportar els esforços corresponents a les quatre plantes que la Normativa permet i l'estètica aconsella".

Cultura. Aquesta havia de comptar amb una subvenció de 20 milions de part del Consell Insular sobre un cost total de prop dels 40 milions. El projecte inicial políticament fou impulsat per UM i la CP, però va rebre les crítiques del PSOE i de grups d'UM i la CP disconformes amb la línia política dels seus representants municipals. Aquestes crítiques apuntaven que era més convenient construir la Casa de Cultura en el claustre del convent de Sant Bonaventura, actualment encara ocupat com a Casa-Quarter de la Guàrdia Civil. Duit el tema a votació en un ple, quedà desestimada la viabilitat d'una Casa de Cultura en el "Salón" i ara, passats els mesos, s'hi ha començat aquesta construcció auxiliar de les dependències de la Casa de la Vila.

Maties Garcias.

**També a Lluçmajor li oferim
servei 24 hores amb
la tarja "SA NOSTRA"
del Caixer Automàtic.
SOL.LICITAU-LA**

**CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"**

“Els senyors d'En Suarez”

Amb la constitució oficial del comitè local del CDS de S'Arenal i Llucmajor el partit suarista, que ara juga la carta del centre esquerra espanyol, iniciava la seva singladura dins la vida política local. Aquest comitè, que substitueix la inicial gestora que va encaminar les primeres passes del partit, és el primer de tota la part forana mallorquina que queda constituït amb totes les de la llei. Formen el comitè: Joaquín Rabasco Ferreira com a president, Joan Noguera Vich, Julián Pacheco Sánchez, Brigitte Rinne de Roig, Joan Janer Andreu, Miguel Sánchez Briones, Joan Gamundí Coll, Gaspar Riera Palmer, José Amador Beato, Joan Mòjer Noguera i Onofre Campaner Campaner, com a vocals. El secretari de les joventuts locals del CDS és l'arenaler Fernando García Garrido. El CDS obrirà el seu local en un pis de la Plaça Espanya situat porta per porta davant del PSOE.

El Sr. Rabasco és un empresari i funcionari arenaler de procedència forastera. Fa vuit anys que viu a Mallorca i és casat i amb dos fills. La seva dedicació política ha començat amb entusiasme dins les files del CDS:

“La implantació del CDS ha aconseguit que Llucmajor i S'Arenal s'estimin, cosa que semblava, en principi, fora de la realitat” afirma eufòric per encetar la conversa.

Joan Gamundí, vocal delegat de premsa i Joaquín Rabasco, president, en el moment de l'entrevista

-¿Com definiria el CDS?

-El CDS és un partit coherent, centrista progressista i fins i tot un poc radical que no està disposat a pactar ni amb la dreta ni amb l'esquerra, sinó que és alternativa per si mateix.

-L'actual CDS és el refugi, tant a Llucmajor com pertot, dels ex-militants d'UM?

-Més del 90 o/o dels actuals afiliats no han estat dins altres forces polítiques. En tot cas han format part del “partit d'en Suárez”, sigui la UCD o un altre, i com a tals els ha identificat el poble: “Són els senyors d'en Suárez”, diuen. Si hi ha qualcú que hagi estat dins UM, en ingressar dins el CDS ja no formava part de l'altre partit. Encara que hi hagi pressions de senyors amb càrrec dins UM per afiliar-se al CDS no permetrem cap transvas sense que s'hagin donat de baixa de l'altre partit. A més, perquè un nou afiliat entri dins el CDS la seva sol·licitud haurà de passar per votació se-

creta del comitè.

-Quina implantació té el CDS dins Llucmajor?

-Actualment tenim 40 afiliats amb majoria a S'Arenal. De tota manera estem segurs que els llucmajorers veuran que el CDS és el seu partit, ja que AP no ha duit unes directrius acceptables i el PSOE ha estat sempre a l'oposició i ja sabem que quan arriba al poder té unes actuacions discutibles.

-Quina és la incidència del CDS dins la joventut?

-El CDS vol preparar els joves per a la política com a responsables del futur. Per això té un jove de S'Arenal, Fernando García, conegut per la seva dedicació a l'esport juvenil, que durà a terme aquesta activitat. Personalment he de confessar que en els vuit anys que fa que visc per aquí no he vist fer res per la joventut. Basta veure que, en diumenge, Llucmajor —i que ningú no s'ofengui— més que un poble dormitori sembla un poble cementeri per a la joventut.

-Quina valoració fa de l'actuació del nostre Ajun-

tament?

-Com que no som extremista, crec que tots els Ajuntaments ho han fet bé, però que nosaltres ho hauríem fet millor si haguéssim tengut l'oportunitat. De totes maneres, hi ha aspectes que criden l'atenció dins la política municipal pel que fa a S'Arenal veim com un grup d'empresaris col·loca els seus peons perquè facin allò que els manen. Nosaltres volem una política més de “vox populi”. Respecte del pressupost, que és de quasi 500 milions de pessetes, observem com se'n recapta devers un 70 o/o a S'Arenal i s'hi gasta només un 8 o un 10 o/o del total. Això quasi em pareixeria bé si almanco la resta de doblers estigués ben administrada. Que gastin, però que gastin bé. En aquest sentit, la política de l'Ajuntament és nefasta, tal volta per falta d'oposició constructiva o per ineptitud dels administradors.

-A l'hora d'elaborar llistes municipals, vostè és candidat a l'alcaldia?

-No, en absolut; jo no som candidat, som president del partit. Bé, sempre podria ocórrer un miracle i que tant la gent de Llucmajor com la de S'Arenal em reclamàs per candidat a batle. Però crec que aquest candidat ha d'haver nascut, com a mínim, a Mallorca i, desgraciadament, no és el meu cas.

M. Garcias

Cristaleria Llucmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats - Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Teléf. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

REPORTATGES I DOCUMENTALS

VIDEO PROFESSIONAL

TOMEU COLL ORVAY
C/ Sant Antoni, 39
Llucmajor

El tren de Lluçmajor

47 anys d'història

La construcció del tren de Lluçmajor va necessàriament lligada a la història del ferrocarril a Mallorca; ens hem de remuntar a mitjans del segle XIX quan es comencen a donar les primeres passes per introduir a la nostra illa aquest nou i revolucionari mitjà de transports, símbol de la modernitat i del progrés. Cap al 1856 Paul Bouvill publica el primer estudi seriós sobre el tema. Es tracta del "Programa de un camino de hierro de 3a. clase entre Palma, Inca, Manacor y Felanitx" amb un pressupost de 5.238.000 reials. Després d'una sèrie d'intents per part de companyies catalanes, particulars de l'illa, etc., dirigits a introduir el ferrocarril a Mallorca i que no fructificaren, el 1872 es constitueix la companyia del "FERROCARRIL DE MALLORCA" i s'inaugura tres anys després la secció Palma-Inca, la primera de l'illa.

El 1876 es constituï una altra companyia, la dels "FERROCARRILES DEL CENTRO Y SUDESTE DE MALLORCA"; sembla que hi havia un especial interès per instal·lar el tren a tota aquesta zona incloent Lluçmajor. Això ho demostra el fet que abans ja s'havia realitzat un estudi preliminar de la secció Palma-Lluçmajor que empalmava el traçat a l'estació del Pont d'Inca i passant per Sant Jordi i "Son Monjo de las Rotas" (textual) arriba a Lluçmajor; el setembre del mateix any es començà un nou estudi de la línia Palma-Manacor per Lluçmajor, passant per les pedreres del Coll d'en Rebassa i de Son Verí.

La data del 1876 és prou importat ja que en aquest any es fusionen les dues companyies abans citades, formant-se la societat dels "FERROCARRILES DE MALLORCA S.A." En el moment de fusionar-se els "Ferrocarrils del centro y sudeste de Mallorca" té la intenció de crear una línia

Els darrers dies de l'estació.

Palma-Manacor passant per Lluçmajor, Porreres y Felanitx i una altra línia d'Inca a Manacor passant per Sineu i Petra; aquesta darrera es realitza entre el 1878-79 juntament amb el tram cap a Sa Pobla. La primera no es dué a terme per motius econòmics, i fins el 1897 no s'inaugura la línia des de Santa Maria fins a Felanitx passant per Porreres i Montuïri la qual permet cobrir així el trajecte Palma-Felanitx. Però haurem d'esperar el nou segle per veure acabada la xarxa ferroviària ja que fins el 1912 no s'inaugura la secció Palma-Sóller i fins el 1917 no s'acaba definitivament la secció Palma-Santanyí; el tram Manacor-Artà fou el més tardà, s'inaugurà el 1921.

LA LINIA PALMA-LLUÇMAJOR.

Com ja hem assenyalat abans la construcció i instal·lació d'una línia ferroviària de Palma a Lluçmajor era una idea que venia d'enrera.

A principis de segle, l'Ajuntament de Lluçmajor du a terme un projecte independent per instal·lar el tren a la vila; el projecte, presupost i memòria fou elaborat per la companyia catalana dels "STRUUCK HNOS." Segons les condicions estipulades per les dues parts, la societat rep de l'Ajuntament per la realització de l'estudi la quantitat de 600 pts i es compromet a aportar les dues terceres parts del capital necessari per a la construcció de la línia, en cas que es fes, sempre que la comarca interessada aporta l'altra tercera part, i si el projecte no es dué a terme l'estudi s'entregarà a l'Ajuntament; això es feu així ja que en l'actualitat el projecte, presupost i memòria elaborats pels "Struuck Hnos." resta a l'Arxiu Municipal.

El 1908 es publica la "Ley de los ferrocarriles secundarios y estratégicos", segons aquesta llei la línia Palma-Santanyí queda inclosa dins el "plan de los estra-

tégicos", juntament amb les seccions Sa Pobla-Alcúdia i Manacor-Artà. Cap al 1910 el Ministeri de Foment obre un concurs per a la construcció de la línia Palma-Santanyí. La companyia dels "Ferrocarrils de Mallorca" hi presenta un projecte elaborat per l'enginyer Eusebi Estada. Segons les memòries de la Cia, el projecte d'Estada competí amb un altre que possiblement era el dels "Struuck Hnos", però guanyà el d'Eusebi Estada.

El projecte d'Eusebi Estada es caracteritza per seguir una línia cap a l'interior (per no perdre altura) amb la necessitat de salvar tres torrents, el dels Jueus amb un pont de tres boques, el de Son Verí on es construeix el monumental pont de set boques (el qual es troba encara en molt bon estat de conservació) i el darrer a l'altura de la finca de Son Granada. És possible que fos el factor estratègic el que obligàs a allargar el traçat de la línia en

Apunts sobre la Guerra Civil a Lluçmajor

En aquest any en què es compleixen els primers cinquanta anys de l'inici de la guerra civil espanyola s'han vessat quantitats immenses de tinta per parlar d'aquesta guerra de germans. Pobles sencers han volgut saber què va passar al llarg dels tres anys de conflicte, i en aquesta tasca, historiadors i estudiosos del tema s'hi han abocat per poder mostrar realitats que fins ara eren veritats velades i censurades.

No preten obrir ferides, sinó que vull retre homenatge a tots aquells que no oblidaren, perquè l'oblit és senyal d'assentiment, i el que va venir després de l'Alçament no era en cap dels casos un règim que concordàs amb l'esperit d'aquells obrers que, influïts pels pensaments de Joan Monserat, varen dur a terme tasques que en aquests moments serien quasi impossibles. En referesc a les experiències cooperativistes de "La Nueva Vida" (1907) i "La Hormiga" (1929).

ALÇAMENT I SAQUEIG.

Aquestes dues cooperatives el 18 de juliol de 1936 eren el motor de la vida social i política del poble, secundades per les altres associacions obreres i polítiques com "Solidaridad", "La Edificación", "La Unión Campesina", "La Recompensa del Trabajo", "La Garlopa", "Unión Republicana", "Izquierda Republicana", "Partido Comunista", "Juventudes Socialistas y Comunistas Unificadas", i "Partido Socialista", totes elles posades fora de llei pel decret de la "Junta de Defensa" en data de 13 de Setembre, però que ja havien estat saquejades el juliol. El 18 de juliol que hagués pogut esser un dia com tots els dies d'estiu, un dia que els nins, fills de pares amb idees progressistes esperaven per anar a les colònies d'estiu que organitzaven les Agrupacions Socialistes

Però aquell 18 de juliol havia de canviar la vida a moltes persones que aquell

Un primer de Maig a Lluçmajor

matí, quan preparaven l'actuació del grup de l'Agrupació Socialista (Odeón) que havia de representar les obres "Guerra a la Guerra" i "Abajo las Armas", no esperaven el que va passar, malgrat que hi hagués petits grups que ho desitjassin. Foren aquests petits grups els qui varen sortir al carrer en els primers moments de l'Alçament, ajudats per grups de joves armats, ben pagats i quasi sempre ben beguts, factors que afavorien els seus brutals crims. Varen dur a terme una repressió terrible, sobretot si tenien en compte que Lluçmajor sols va tenir incidents bèl·lics en forma de bombardejos com el de dia 14 d'Agost de 1936. Però cal tornar a la repressió, una repressió indiscriminada com totes, ja siguin

"Blanques" o "Roges". Fou una acció que estic segur que fou premeditada, molts dels desapareguts i empresonats ja estaven a llistes secretes molt abans que començàs el "Movimiento Salvador".

MORTS, DESAPAREGUTS I EMPRESONATS.

Però no sols cal pensar quan es parla de repressió en els morts i desapareguts, sinó que a part de les vint-i-dues persones que desaparegueren de Lluçmajor, d'altres foren empresonades i els seus béns particulars i col·lectius incautats, i sofriren diversos tipus de vexacions, al mateix temps que sofrien l'angoixa de saber si serien ells a qui aquella nit traurien a passejar per darrera vegada.

Mallorca a poc a poc es convertia en un gran cementiri sota la lluna, ja que les cunetes dels afores dels pobles eren llocs on era freqüent trobar-hi cadàvers de persones a qui havien tret la nit anterior de les presons improvisades dels pobles, com la de Lluçmajor ubicada a l'antic local de "Acción Católica" (actual vídeo-club del Carrer del Born).

La repressió es va agreujar amb el desembarc d'en Bayo a la zona de Manacor, front en el qual nombrosos soldats i milicians lluçmajorers varen rebre el seu baptisme de foc, per després continuar per diferents camps de batalla de tot l'estat espanyol. Alguns d'ells moriren i foren immortalitzats per la mitologia franquista mitjançant les concentracions falangistes o les desfildades militants com les que tingueren lloc a Lluçmajor els primers dies de Setembre per celebrar la victòria del front de Manacor.

VISITA DEL "CONDE ROSSI".

Els guanyadors varen intentar destruir tot allò relacionat amb el Front Popular cremant a Lluçmajor la biblioteca municipal enmig de la Plaça Major (actual Plaça Espanya) fet duit a terme sota les ordres d'alguns "Jinetes de Alcalá" vinguts des de Ciutat. Així com destruïen els valors de la República, imposaven les seves formes teatrals com era el cas de les actuacions del "Conde Rossi", amic íntim de "Duce", que no era ni "Conde" ni "Rossi" sinó que el seu nom vertader era "Arcinvaldo Bonacorsi", arribat a Mallorca no se sap com, però amb la missió de controlar l'ajuda de Mussolini a Franco. Ell imposà més duresa a la repressió, i a les visites que girava per l'illa com la feta a Lluçmajor dia 11 de Setembre del 1936, amb el seu cotxe esportiu de color vermell i la seva tenebrosa escolta "Los Dra-

Entitats de Lluçmajor

La societat de caçadors

L'objectiu primordial era el de crear un gran vedat on poguessin caçar tots els associats i aconseguir aquest vedat va ser un treball difícil, perquè va exigir uns tràmits legals llargs i a més es va necessitar el consentiment de molts de propietaris de finques per cedir el dret de caça a nom de la Societat.

Des del primer moment els propietaris de les finques veren amb bon ull la creació d'aquest vedat. S'havia exposat un anunci a l'Ajuntament i als diaris on es manifestava el desig de fer aquest vedat en una zona del nostre terme, formada per finques petites que abans no havien estat vedades, i cap dels propietaris va estar disconforme amb el projecte perquè tenien més problemes quan es tractava de terreny lliure on hi anava tothom, mentre que si estava vedat només hi anirien els associats.

Donaren el vist i plau a aquest vedat 1731 propietaris de 5.879 finques i això sumava un total de 2.650 hectàrees, els límits de les quals eren el sud i oest la carretera comarcal núm. 717, de Lluçmajor cap a Palma i cap a Campos; al nord, les finques de Son Mendívil, Vista Alegre, Puig de Galdent i Son Reus i a l'est, Sa Maimona, Son Monserrat, Míner, Son Fullana i Son Mas.

Una vegada que ICONA va autoritzar el vedat es va establir el dret de caça i els socis creadors passaren a ser socis caçadors.

ELS DRETS I ELS DEURES DELS ASSOCIATS.

Actualment són 598 els socis registrats, però molts d'ells s'han donat de baixa i en realitat el número total de socis és 405 d'entre els quals n'hi ha 165 que són socis numeraris, 215 que van a caçar al vedat de l'Associació i 25 més que són propietaris d'uns vedats particulars i la Societat es compromet d'enviar-

Era l'any 1978 quan un grupet de gent va voler fer renéixer la Societat de Caçadors que, si bé havia existit anys enrera, en aquells moments estava a les acaballes i el motiu era que després d'haver funcionat 40 anys, ara no existia per manca d'estatuts. Es tractava de començar de bell nou i amb l'entusiasme d'un parell el 20 de novembre de 1978 es construïa la Societat de Caçadors de Lluçmajor amb una Junta Directiva formada pel president, Antoni Munar; un vice-president, Miquel Manresa; un secretari, Joan Garau; un vice-secretari, Francesc Company; un tresorer, Joan Díaz; un comptador, Jaume Caldés; i tres vocals: P. Garcias, G. Salvà i B. Pastor.

Alguns membres de la Junta Directiva en el local Social. Drets: Ll. Socies (tresorer), F. Company (Delegat de Guarderia), B. Adrover (Vocal). Asseguts: M. Manresa (Vice-president), G. Salvà (President) i J. Coll (Vocal).

hi els guardes jurats com a vigilància.

Per poder caçar al vedat és necessari l'haver nascut o el residir a Lluçmajor i el cas és que hi ha més de 100 peticions que no reuneixen aquestes condicions. El problema a l'hora d'aplicar normes estrictes és el de mantenir la proporció

"caçadors-extensió per caçar" de manera que els mateixos caçadors no es facin nosa entre si i hi hagi un ordre dins el vedat.

Els socis caçadors s'han de subjectar a les disposicions legals i a les normes

que fixa la Junta Directiva, han d'atendre les instruccions dels guardes jurats de l'Associació, s'han d'identificar davant els propietaris de les finques si aquests ho demanen, han de respectar les zones de reserva de caça i els límits del vedat marcats amb les plaques oficials i han de dur una gorra amb el corresponent número d'associat ben visible, per si els propietaris de les finques han de controlar les infraccions i comunicar-ho a la Junta.

Els socis que causen desperfectes als arbres, als sembrats o a les parets

en són responsables i les denúncies presentades són sancionades per la Junta Directiva, la qual pot privar de l'exercici de la caça en el vedat per espai d'un mes, d'un any o de la pèrdua del dret de caça i de la condició de soci.

Tots els socis paguen unes quotes anuals a la Societat i una llicència federativa obligatòria. La quota dels socis numeraris és de

1.000 pts. més 500 per a la llicència; els qui són propietaris de vedats particulars al marge del vedat de l'Associació paguen 1.500 pts. més 40 pts. per quarterada i els qui van a caçar al vedat paguen un total de 8.500 pts.

Els propietaris de finques incloses dins el vedat si són socis numeraris hi poden caçar amb una reducció del preu de la quota. Si la suma de finques és superior a 25 quarterades la reducció és total, si és de 20 a 25 pagaran un 20 per cent, de 15 a 20 un 40 per cent, de 10 a 15 un 60 per cent,

SUCA-MULLA

SUBVENCIONS DE LA CEE A LES OVELLES.

La Comunitat Econòmica Europea, en la seva política de reduir de la producció lletera concedirà unes primes de 5 a 7 pts. per cada litre de llet no produït als qui voluntàriament retirin les vaques lleteres.

Per potenciar els animals que puguin reduir el nombre de cap vacuns es concediran als pagesos que tinguin guarda d'ovelles o cabres, 759 pessetes per ovel·la que hagi criat o que sia el primer pic que va plena i 604 pts. per cada cabra. A canvi s'exigirà que se mantengui l'animal més de cent dies després d'haver rebut la subvenció i que la guarda tenguí més de deu ovelles.

El plaç de sol·licituds és de dia 1 de Desembre a dia 15 de Gener i un segon plaç de dia 1 de Febrer del 87 al 3 d'Abril.

Ben prest s'ha aixecat les polèmiques en contra d'aquestes mesures, que posen, encara més en perill, el sector lleter de les Illes, sector genèticament molt depurat i el de més alt nivell sanitari —cada any la Conselleria duu campanyes de vacunació i adquisició de sementals— i com va expressar el Sr. Simarro seria una gran pèrdua que aquestes 38.000 vaques de tan alta qualitat i de tants d'esforços es deixassin perdre.

Així i tot, desgraciadament, i encara que a Mallorca ens abastessim en producció de llet, Europa n'està "embassada" i és molt difícil que aquest sector es mantengui degut a la poca competitivitat que tenim i no es puguí resistir una pro-

pera invasió de llet i els seus derivats amb bandera europea.

Però Lluçmajor, de les 2.000.000 d'ovelles que s'estimen que hi ha a les Balears en té una bona tallada, l'any 1980 s'estimaven a unes 28.000, cabres i ovelles són lo millor que s'adapten a les nostres àrides marines, donant un gust particular als xots que s'hi crien.

Es una bona oportunitat pels propietaris de les guardes d'obtenir un ajut. I potenciar les ramaderies mediterrànies que s'havien vist empeses per la sequera que ha efectuat aquests darrers anys Mallorca i que pareix que per enguany s'ha acabat tot. Va produir que la cabana d'ovelles va passar d'un 28.000 a les 18.000 de 1984, pareix que ara torna anar pujant. Anar aconseguint una millor raça d'ovelles per carn i una necessària selecció de races per poder oferir més uniformitat mirant cap a un mercat europeu molt exigent.

Sembla que hauran d'esser els bous de carn els qui ocuparan el lloc de les vaques i es contemplarà amb més atenció les cabres, bestiar fins ara quasi malait aquests darrers anys. L'any 1930 hi havia 50.000 cabres, l'any 1950 35.000 i aquest any mostrant símptomes de recuperació, després d'anys pitjors s'estima que n'hi ha 3.000. La veritat és que la cabra s'havia reduït en tot Europa però la seva carn i sobre tot la seva llet és cada pic més valorada i ben pagada i d'això se n'han donat compte no sols els països de la Comunitat sinó també

els països de l'Est d'Europa.

Es per ventura una oportunitat inmillorable el reconsiderar lo que millor seria per la nostra foravila i encaminar-nos cap

a les explotacions més adaptables al clima mediterrani i per tant més rendables però cercant exemples de producció modernitzada i intensificada.

Els preus

El mercat dels animals està passant per una temporada cara, ara solament falta veure quina serà la reacció d'aquest davant les properes festes de Nadal, Cap d'Any i els Reis. Preveure el camí que seguiran els preus en presència de les festes que s'acosten és molt difícil ja que el fet que pugin o baixin va condicionat a una sèrie de fets com són si duen animals de la Península, o la gran quantitat de carn que puguin tenir dins el magatzem els grans supermercats. Ara com a fet curiós que ha passat enguany dins aquest món dels preus de la ramaderia és que el preu de les porcelletes dins temps de matances devallava i enguany no ha baixat, sinó tot lo contrari, s'ha mantingut igual amb una petita tendència a la pujada.

Els preus en la ramaderia a finals del mes passat estaven de la següent manera, en pts. per quilo:

porcelles	310 a 380
xots	340 a 370
truges	a 100
bous	a 500
porcs grassos	a 220

En la part de l'agricultura poc han canviat les coses, perquè el mercat de l'ametlla segueix amb un petit embòs degut que n'entren tantes com en surten. Per tant el mercat segueix igual i les ametlles van entre les 580 i les 590 pts. el quilo de bessó.

La garrova i malgrat les brusques que ha fet es dins el mateix preu, a 35 pts.

AUGMENTEN ELS ROBOS.

No fa falta mirar el ca-

lendar per notar que ens acostam a les festes de Nadal, basta veure la cara a qualcú que tenguí una finca a foravila o també a un mercader prou conegut de la vila. I és que això pareix esser el problema del mai acabar, cada any passa lo mateix, un any darrera l'altre quan s'acosten les festes ningú, pagès o no, pot deixar res tranquil i manco estar segur que l'endemà trobarà tot el que tenia el vespre o dia abans.

El mes passat en aquestes planes deïem que a Son Cortera varen robar devers 10 sacs d'ametles pelades, idò la història no acaba aquí perquè passats uns quants dies se coneix que els lladres en quedaren llèpols i hi tornaren, però aquesta vegada no els va anar bé degut a que l'amo els esperava i durant el vespre va sentir renou i en va veure un que s'acostava al ca per donar-li "spray" i aleshores en dos tirs a l'aire d'escopeta els va fer fugir.

L'altra cara de la moneda fou a càrreg de la jurisdicció, aquest pagès se n'anà a avisar la Guàrdia Civil de Lluçmajor i es trobà amb el que ja s'han trobat bastantes vegades i és que al nostre poble hi ha massa pocs guàrdies per tot el truí que en aquests darrers anys se dona, i quan la parella de la Guàrdia Civil fa la seva volta de vigilància que li pertoca pareix ser que no en queda d'altra per fer una sortida si algú els ha de menester i s'ha d'esperar que aquesta arribi un pic que els han avisat, i com que aquest dia devien ser enfora hagueres d'avisar a la d'Algaida, empleant aquesta

AUTO ESCUELA

Rafael Fiol

LLUCMAJOR: Pescadors, 19 - Tel. 66 02 46
S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51
PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

sa teulera

CENTRES - RAMS DE NUvia

PLANTES - CORONES

Carrer Campos 80 - Tel. 66 01 76
Plaça Espanya, 45 - Tel. 66 13 59

**MATERIALS DE
CONSTRUCCIO
ANTONI VIDAL**

**AGENT "FIBROTUBO"
MATERIALS DE CONSTRUCCIO
SERVEI A DOMICILI**

Tel. 66 06 88

**PEUGEOT
TALBOT**

**TALLERES
MARINA**

 **PEUGEOT
205
GTX**

**Un món
de
privilegis**

**AGENTE
OFICIAL**

Joan Ramon Clar
Mestre de taller
Carrer Marina, 104
Tel. 66 05 21
LLUCMAJOR

La vinya era el cultiu més important de la finca

S'Aresta i S'Aresteta, a l'ombra del penyal de Gràcia

Cada una de les dues cases té un rellotge de sol

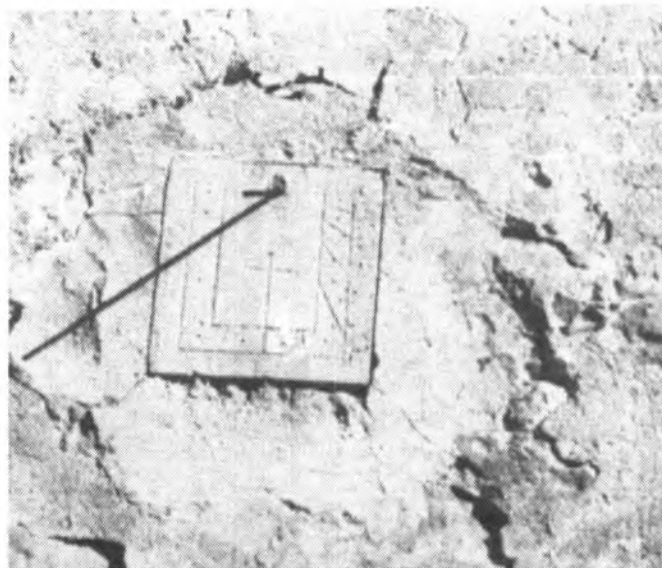
Les cases de S'Aresta tenen un aspecte senyoriuol

La família Thomàs era la propietària d'un important sector del terme identificat amb el números 4 i 5 del cadastre de 1.860 i del que malauradament va desaparèixer el mapa original. Aquesta família posseïa les finques de S'Aresta i S'Aresteta; aquesta darrera fillola de la primera.

Cap a mitjan segle XVI, la propietat de S'Aresta va passar a mans de la família Safortesa-Tagament, assolint en 1.578 un valor de 1.600 lliures. En el segle XVII era propietat dels Bover, els quals la tengueren fins al darrer quart del Segle XVIII, passant a la família Borràs.

En 1.773 quan la finca era d'Antoni Bover, coneixem el conductor o majoral de S'Aresta, que era Miquel Parets; i a més, la seva producció que fou de 5 quarteres de blat, 59s, de xeixa, 169s, d'ordi, 5gs, de civada i 3gs, de faves. En 1.777 era del Dr. Dn. Josep Borràs, ostentant un valor lleugerament superior a l'anterior, de 1.900 lliures; que fou incrementat a 2.745 en 1.818, essent propietari el Dr. Dn. Miquel Borràs. Per aquest temps, la finca només comptava amb una extensió de 42 quarterades.

UNA VINYA IMPORTANT

El rellotge de sol de S'Aresteta duu la data de 1.842

S'Aresteta és més senzilla que S'Aresta

La família Borràs tenia posada a Lluçmajor en el carrer dels Gats, on destacava l'esplèndid celler on es guardava el vi, produït per la vinya de S'Aresta. La vinya d'aquesta finca era importat i a tenor del cadastre de 1.863, considerada com el millor cultiu segons queda patent en l'esmentat cadastre, en el qual destaquen 11 quarterades dedicades a aquest cultiu. També són notables les 6 quarterades d'olivar, sobre el conjunt de les 32 quarterades destinades a cultiu. N'era propietari per aquest temps

Dn. Bartomeu Borràs i Mas, S'Aresta era una finca que antigament ja fou força fragmentada, la qual cosa va fer que la seva extensió minvàs considerablement. Si tenim en compte els nombrosos establits que va sofrir, sembla que la primitiva extensió superaria les 175 quarterades.

Una porció de S'Aresta fou cedida pel propietari Anthoni Thomàs al

Gent de la vila

Sebastià Quetglas cap d'estació

Sebastià Quetglas, Pujol és un home que va viure 20 anys com a responsable de l'Estació del Tren, fins que el llevassin, llavors se'n va anar a Ciutat. Son pare era llucmajorer i sa mare andritxola i de petit va viure aquí i mai no n'ha perdut el contacte; amb 86 anys damunt no té mai peresa d'agafar l'autobús i venir per veure familiars i amics.

-Quan anàreu a s'estació d'es tren?

-Era l'any 44 i hi vaig estar 20 anys. Hagués pogut anar a Inca, en tocava ascendir i me'n vaig aflluixar. Jo ja havia estat a Binissalem, hi vaig entrar amb un examen. Se'n presentaren cent i mos digueren "ja vos contestarem". Més tard anàrem a sebre es resultats i me donaren es núm. 2 de s'examen: havies de sebre es quilometratges, carreteres, era difícil.

-I a Llucmajor, quan es va inaugurar es tren?

-Jo ja hi vivia. No sé si tenia 13 o 14 anys, devia ser l'any 13 o el 14 quan l'inauguraren.

-Quin trajecte feia es tren, quan passava per Llucmajor?

-Es tren anava de Palma fins a Santanyí i passava per Llucmajor.

SA QUESTIO ERA PARTIR.

-Nomes feia aturada a Llucmajor?

-S'aturava per tot: Campos - Ses Salines - S'Arenal.

-Quina era concreta-ment sa vostra feina?

-Despatxar bitllets, facturar si duien mercaderia. Tenia dos mossos i els dirigia.

-Vivíeu a sa caseta?

-Sí. Es tren sempre havia d'estar vigilat, avisava quan arribava i partia i també me cuidava d'es telèfon. Cada dia es tren passava tres vegades, es dematí, a la una i mitja i s'horabaixa a les vuit. De Palma a Santanyí, ben igual.

-Hi anava molta gent amb so tren?

-Hi va haver un parell d'anys, en s'estiu principalment, que es llucmajorers anaven a S'Arenal tots. Es tren duia sa mà-

quina i un furgó darrera i un davant. En venir s'estiu era una comèdia, però es llucmajorers se'n volien anar a S'Arenal, es dematí, a les 8,30 h. i no hi havia cotxos de repuesto. Jo els deia: "si vos conformau d'anar en aquests vagons tapats?" "Síff..." sa qüestió era partir. I jo deia an es mossos: "afegiu tres o quatre vagons en es tren. Què pugin!".

-Vos recordau, quan entràreu l'any 44, es preus quins eren?

-Valia molt poc. No sé si eren, d'aquí a S'Arenal, per exemple, 50 cèntims. D'aquí a Palma, 1 pts. o 1,50 pts.

Hi havia classes: 1a., 2a. i 3a. La 1a. era sa més cara però no massa més, perquè llavors tot era barato.

ES TREN EL LLEVAREN EN VUIT DIES.

-Varen fer modificacions es temps que vos hi vàreu estar?

-Sempre va estar igual; no hi va haver cap obra ni vaig veure canviar cap rail i sa casa s'havia fet l'any 13 o 14.

-Va venir qualche personatge important a s'estació?

-No, no me'n record, jo no vaig veure ningú.

-I com va ser que decidiren llevar es tren. Vos ne parlaren?

-Noltros no sabíem res. Era sa direcció. Jo crec que va ser que qualche ministre estava interessat perquè se llevàs, qualcú que s'havia d'omplir sa butxaca. No se va donar cap explicació. En vuit dies el llevaren. Sa via i tot se'n dugueren!

-Quin any va ser que el llevaren?

-Era l'any 64. Mai no

m'ho vaig explicar. No va ser per mor dets autocars, tanmateix sa gent anava igualment amb so tren i amb s'autocar.

-Recordau qualche anècdota?

-A la darrera en va passar una: venia es Correu de Palma i quan va a ser a 1 km. abans d'arribar a Llucmajor se romperen dos eixos d'un vagó carregat de marès, de set tones cada vagó. Noltros esperàvem es tren, a les tres de s'horabaixa i... "es tren no ve..." i un mosso que anava a esperar-lo en es camí de S'Arenal "i no ve i no ve", i jo vaig fer senya a un altre mosso "mem, ves a veure en Toni" (que era s'altre), i hi ha una recta que se veu fins a Ca S'Herreu, i aquell se n'hi va amb una bicicleta i diu: "el veuen aturat dins Ca S'Herreu". "Ves'hi, a veure què passa". "Ha romput un eix d'un vagó carregat de marès i no pot partir". Era un diumenge horabaixa. "I ara, què hem de fer?", perquè sempre hi havia una brigada que feia feina a sa via però es diumenge no hi era i no trobàrem ningú.

A Palma, hi havia un servici de tallers per quan hi havia una avaria però en diumenge tampoc no els trobàrem, quedàrem deseparats. I es tren duia cinc empleats, es guardafèrre, es fogoner, revisor... "Au, aquí estarem!" I dos vagons damunt es rails. "Tirau es marès, buidau-los!" i n'hi havia d'empleats que eren punyeteros i no anaven de feina i vengal! Buiden aquests vagons però per llevar ses rodes, cada roda pesava 500 kgrs. Teníem aquells dos vagons enmig. Ho tiren tot per avall i llavors férem en rera, tornàrem enganxar a sa màquina i partim fins a s'estació. El s'endemà enviàrem es parte a sa direcció i es director em va posar "a las nubes". Jo no ho havia dit mai a ningú perquè llavors ets empleats no se posassin gelosos. Jo era molt ben vist.

-I a l'any 1964, quan acabava els 65 anys, el cap d'estació va haver de deixar la feina i no li va sebre gens de greu perquè estava molt cansat.

Coloma Julià.
Catalina Font.

Els cuiners del Rei

ELS CUINERS DEL REI l'altre dia, mirant la televisió, veren una enfilada d'anuncis de torrons. Uep, i ja som a Nadal! digué un, i tots es posaren a cercar receptes als quaderns de les padrines per estar a punt en dia tan asseynalat. Ells són ben conscients que aquestes festes de Nadal, una de les coses que els dona encant són precisament aquests plats característics que es van repetint d'any en any per fer del dinar de Nadal un dels més saborosos i opípars de tots quants dinars de festa se celebren a les cases.

Nadal és avui una festa religiosa, la més important del Cristianisme que no ha perdut, però, les seves arrels paganes. Coincideix amb el Solstici d'hivern i gairebé en totes les celebracions nadalenques d'aquestes contrades hi trobam reminiscència d'aquest culte al Solstici.

En la nit més llarga de l'any els pre-cristians celebraven el naixement del déu Sol, l'endemà el dia es començava a allargar, la natura entrava en un nou cicle, els arbres començaven a florir. Aquest vespre era una manifestació d'alegria i goig on mai no mancaven els bons menjars.

El Cristianisme transformà aquesta festa en una acció de gràcies (les Maitines o Missa de Gall), i va convertir el Sopar Solsticial en allò que coneixem pel dinar de Nadal. Molts de pobles, però han decidit de seguir celebrant la nit de Solstici d'hivern de la manera viva i desenfrenada com ho feren llurs besavis encara no batiats; no així els mallorquins, que hem fet del dinar de Nadal un esdeveniment.

Aquestes festes, com

totes les festes importants —Pasqua, darrers dies, etc.—, tenen uns plats característics que no poden mancar a cap taula: endiots farcits, sopa de Nadal, rostit, aguiat amb prunes seques i lo més propi, els torrons i dolçaines: torró cuit, torró fort, coques de torró cruu, torró de pasta reial, amargos, tambor d'ametla, coques bambes, coques raïsones...

En tota aquesta enumeració hem deixat de banda la beguda per excel·lència de les Festes Nadalenques, el cava; el moment de destapar la botella de cava i fer sortir el suro cap al sòtil, és el moment més crepitant de tot el dinar de Nadal.

EL CAVA.

El cava és un tipus de vi espumós (cal no confondre'l amb el vi gasificat: en aquest el gas s'incorpora artificialment, mentre que en el cava és fruit d'un procés de fermentació). Aquests vins es coneixen de temps enrera; Francesc Eiximenis els anomenava "vins formiguejants" (1.340), i Anselm Turmeda (1.352) els qualificava de

"vins subtils". No només els coneixien al nostre País, a França, concretament en la regió de "la Champagne", també en tenien coneixement.

El problema d'aquests vins era que les bombolles produïdes a la segona fermentació feien esclatar les botelles provocant nombrosos accidents. La solució la troba un monjo benedictí, nascut a la regió de la Champagne en el segle XVII. En lloc d'eliminar les bombolles el que calia era conservar-les i magnificar-les, per això dissenyà una botella especial (igual a les emprades ara) de vidre gruixat, i la tapà amb un suro cònic invertit. Dom Perignon, que així nomia l'il·lustre vinater, va provar d'afegir sucre per tal de fer més o menys dolça la beguda. La idea funcionà magníficament. Acabava de néixer el "Champagne".

Els importants descobriments del monjo benedictí no arribaren al nostre país fins a mitjan segle XIX. Fou a Catalunya on Josep Raventós (de Codorniu) l'any 1870, emprant el mètode francès (dit "champenoise") aconseguí les primeres botelles de "champagne" autòcton, darrerament anomenat Cava ja que la paraula "Champagne" es reserva per aquells vins espumosos de les mateixes característiques que el cava però produïts a la regió francesa de La Champagne.

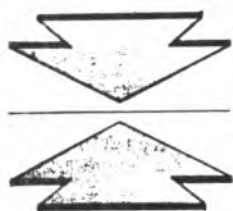
ELABORACIO DEL CAVA

El most del qui sortirà

el cava, té una primera fermentació dins un cup, avui substituït per dipòsits d'acer inoxidable que permeten un control més exhaustiu de les variacions tèrmiques. Una vegada produïda aquesta primera fermentació el líquid s'embotella, s'hi afegeix sucre i es deposita dins la cava; aquí comença la segona fermentació que produirà les bombolles i uns baixos que hauran d'esser eliminats per evitar el mal gust i pèrdua de netedat del líquid. A fi d'eliminar-los es fan girar les botelles, al mateix temps que es van inclinant fins arribar a tenir-les totalment verticals amb el tap a baix.

Una vegada les botelles en aquesta posició i culminant el procés, es procedeix a destapar-les, treure els baixos (que surten per la pròpia pressió del líquid), posar-hi un xarop format pel vi mare més sucre de canya segons la dolçor que vulguin i tornar-les tapar. Les botelles tapades de nou —operació que requereix agudes i manya— es tornen a la cava, on hi han d'estar com a mínim un mes abans de treure-les a la venda.

**CENTRE
DE
RECONeixEMENT
METGE-PSICOLOGIC**

LLUCMAJOR

carrer Antoni Garcias 1-a

**certificats
metges per
permís de
conduir i
llicència d'armes**

Horari

dilluns i dijous de 16:30 a 21 h.

Segons la legislació espanyola, les botelles han d'estar almanco nou mesos dins la cava abans de poder vendre-les. Els vins obtinguts per aquest mètode són els únics que poden dur la denominació de Cava.

TIPUS DE CAVA.

La quantitat de sucre que s'afegeix és el que determina els diferents tipus de cava:

Dolç.- Més de 50 grams per litre de sucre.

Semi.- Entre 30 i 50 gr./l. de sucre.

Sec.- Entre 20 i 30 grs./l. de sucre.

Brut.- Manco de 20 gr./l. de sucre.

Brut Nature.- Aquell al qual no s'afegeix gens de sucre.

Quin d'ells és més bo? No tenim resposta objectiva; si el sec és correcte per als mariscs i aperitius, el dolç és millor per a les postres. Lo que sí podem afirmar és que el Brut Nature, cava sense aditament és aquell que millor permet conèixer la qualitat, a més d'esser el més versàtil i, per

tant, combinable amb tot.

CONSELLS PER UN BON BEURE CAVA.

Els ortodoxos del cava, aconsellen que es begui en copa alta i prima, l'anomenada copa flauta. Fins fa ben poc les copes que es creien ideals i abombades però pareix esser que les altes que avui recomanen no deixen fugir les bombolles i l'aroma tan aviat com les baixes. Essent les bombolles lo propi del cava, pareix convenient seguir les normes ortodoxes. Cal afegir que les copes han d'esser de vidre o millor encara cristall, fi i transparent a fi de poder observar el color de l'espumós vi.

Parlant de la temperatura en què ha de servir-se un cava podem seguir la norma que quan més dolç, més fred. Un "Brut Nature" es pot servir fins i tot a temperatura ambient, però en termes generals, aquesta ha d'oscil·lar entre vuit i sis graus. Per refredar-lo no el fiquen mai en el congelador i evita remenar-

lo si el teniu dins una xampanyera amb gel, val més esperar deu minuts: el paladar ho agrairà.

Per destapar la botella, cal fer-ho agafant fort el tap i girant aquella, així no hi ha perill que el suro es rompi; en aquest moment podem saber ja si el cava és de qualitat, el so ha d'esser sec, sord i poc fort; lo contrari denota un vi gasificat no un cava. A l'hora de destapar-lo, no faceu moure la botella perquè el líquid surti amb força, això es tudar les pròpies bombolles que són part important de la pròpia essència del cava.

El cava no torna millor guardant-lo molt de temps a les cases particulars, ben al contrari, es poden trobar amb la sorpresa desagradable que se'ns ha passat. No heu d'oblidar que quan la botella surt de la cava està en el millor moment per esser degustada.

Si l'heu de guardar temporalment procurau mantenir la botella en posició horitzontal, mai vertical, ja que en aquest cas el suro s'asseca i el cava perd les bombolles que tants d'esforços han costat produir.

Acabam amb una cita del gran gastrònom Xavier Domingo: "El Cava es el único vino que se puede beber (y hasta se debe beber) a todas horas del día y de la noche. No hay nada mejor para el desayuno, para beber a media mañana, para aperitivo, para acompañar la comida, de postre, por la tarde y por la noche, en cualquier momento un buen Cava es la bebida más sana y apropiada. Pero por favor, bébanlo solo. No le añadan alcohol".

Amb una copa de Cava a la mà, els Cuiners del Rei vos desitgen amics lectors unes bones festes de Nadal.

BITLLETS DE VAIXELL I D'AVIÓ

OFERTA ESPECIAL VAIXELL

ANADA I TORNADA

4 PERSONES I EL COTXE

34.240

TOTS AQUESTS SERVEIS ELS TROBAREU A
"VIATGES XALOKI", SENSE CAP TIPUS DE
SUPLEMENT SOBRE EL PREU OFICIAL

C/. Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 - 54 - 58

S'ARENAL

Recepta del mes

TAMBO D'AMETLA (10 persones)

INGREDIENTS:

- 300 gr. de bessons d'ametla, cru.
- 300 gr. de sucre.
- 1 llimona.

UTENSILIS:

- Una pella
- una cullera de fusta
- una llauna de coques.

PREPARACIO.

- 1) Tallar els bessons a trossos.
- 2) Col·locar-los dintre d'una pella, amb unes gotes d'oli, i se sofregeixen els bessons uns 2 o 3 minuts. AMB UN FOC MOLT SUAU I REMENANT-LOS CONSTANTMENT.
- 3) S'afegeix el sucre fins que estigui un poc daurat. S'ha de seguir remenant perquè no s'aferrí.
- 4) Es prepara una llauna, untada d'oli, escampant el també calent amb una llimona xapada pel mig (Convé preparar-la abans de fregir res).
- 5) Quan és fred, es poden fer els trossos.

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

assaboreixes els segons
 t'estens i forad el matalàs
 d'espurnes i sons
 tempesta
 escorcoll tota l'escòria
 que pugui vetllar l'espantall
 del teu esvoranc més fondo
 - tanca el grifó
 ambdós sabem que el desús atrofia

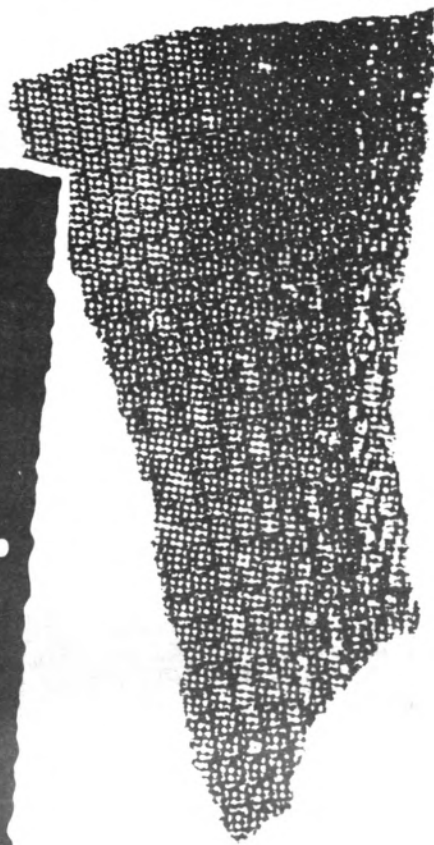
EROS ALS BANYS

perquè sabem que el desús atrofia
 plou
 vetll l'espantall
 i la seva escòria més fonda
 tanques el grifó
 escorcolles esvorancs
 d'espurnes i sons
 i els assaboreixes
 ambdós foradam matalassos
 tempesta

C A D A V S

dos

Tves

saps vetllar l'espantall
mentre escorcoll
el teu esvoranc més fondo
no tancaré el grifó
mentre hi haqi tempesta
o l'escòria del desús
atrofii les espurnes
i estengui els sons
com un matalàs
assaborim la pluja foradada

m i q u e l b e z a r e s

escorcolles la pluja
vetlles tempestes

saps que forad
l'esvoranc més fondo
i no et puc assaborir
perquè no et trob

l'espantall tanca el grifó
i estèn espurnes i sons.

Xeix

V i C I D I

A T A V I C S

què el nin descobreixi noves experiències i mecanismes.

-No s'ha de confiar en les joguetes que deixen al nin passiu. HEM DE DIR NO A LA JUGUETA QUE DEMANA UN NIN ESPECTADOR.

3.2.- LA JUGUETA I EL CONTEXT DEL NIN:

-El joc permet al nin conèixer el món que l'envolta.

-Quan més petit siga el nin, el joc s'ha d'apropar més a la realitat que ell ha d'anar coneixent.

-Amb la jogueta, el nin construeix un món semblant al seu, el joc ha de provocar i facilitar identifications maduratives i aventajades.

3.3.- EL TAMANY.

-Com més petit siga el nin, més grossa ha d'esser la jogueta, ja que té les capacitats tàctils poc desenvolupades i li és més fàcil manipular objectes que no siguin massa petits.

3.4.- QUANTITAT DE JUGUETES.

-Un excés de joguetes disminueix les ganes de tenir-les.

-Tant la mancança, com l'abundància són perjudicials.

-La quantitat de joguetes s'ha de correspondre amb la seva funció: relacions afectives, creatives, educatives...

-Hem de saber perquè comprem joguetes als nins.

3.5.- ELS MATERIALS

-Els materials s'han d'ajustar a les capacitats que els nins tinguin desenvolupades, i van des de l'estímul de la pell fins a la intel·ligència.

-Els nins petits es duen els objectes a la boca, són necessàries joguetes de goma o de roba i de colors que no canviïn.

3.6.- LA FORMA I EL COLOR:

-Per als nins petits, són necessàries formes simples i a més els colors recomanables són el groc, el blau i el vermell.

-La forma i el color han de contribuir a la comprensió de la finalitat del joc i a una fàcil lectura de les funcions que aquest fa.

3.7.- DURACIO.

-La jogueta ha d'esser sòlida i duradera, ja que només amb el pas del temps el nin hi estableix una relació personal.

3.8.- PREU:

-No sempre la jogueta més cara és la més bona pel nin.

-La jogueta més bona és la que ajuda al desenvolupament de la personalitat del nin.

Amb enquestes s'ha demostrat que els nins volen joguetes simples i no els "meravellosos" objectes cars, que saben fer de tot, que en algunes ocasions se compren més per a la satisfacció dels pares que dels propis nins.

El que he volgut fer amb aquesta exposició ha estat donar a conèixer una sèrie de característiques del joc i les joguetes, a més de l'alternativa a: "NO A LES JUGUETES BEL·LIQUES" i que és LA INFORMACIO.

ON ES POT INFORMAR? ON CAL ANAR A CERCAR LA INFORMACIO?

Malauradament no és mirant la televisió, que és el més còmode, és parlant per ventura amb psicòlegs, pedagogs, mestres... i llegint sobre el tema i les seves repercussions.

Francisca Barceló Tomàs.

(1) ULTIMA HORA, diumenge, 22 de desembre 1985.

(2) EL DISEÑO Y EL NIÑO. LOS JUGUETES. B.C. D. Paseo de Gracia 55-57. Barcelona 7.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

SERVEI D'EDUCACIÓ SANITÀRIA

PERRUQUERIA

FINA

C/. D'es Vall, 49

En els darrers Plens del nostre Consistori es produeixen un rosari d'accords que s'han de traduir, a curt o a llarg termini, en la realització d'obres més o menys importants.

Ve a ser com un toc que ens assenyalava que la legislatura municipal ja ha entrat en la recta final.

I si no, vegeu-ho: tribuna coberta per al camp de futbol, reforma de la sala del carrer de Constitució (antic "Salón"), depòsit d'abastiment d'aigua potable i projecte d'una nova depuradora a S'Arenal, petició de subvenció per al nou camp d'esports també en aquesta població turística. Tot això és una mostra que els grups municipals volen complir, el puc prometre i prometo pronunciar a la passada campanya electoral quan la propera és ja darrera el cantó.

Però no és tot pau i concòrdia a les sessions plenàries tal com va quedar patent quan es va abordar el tema de la il·luminació nadalenca. Ni socialistes, ni mixtes, ni tampoc els d'UM —és a dir, oposició completa— es varen mostrar conformes amb la decisió del regidor responsable de l'enllumenat públic.

En un anterior ple s'havia decidit que es demanarien diferents pressuposts. Requisit que no es va complir i el batle va ser acusat de passar per damunt de determinats acords amb l'excusa que quedava poc temps per procedir a la instal·lació dels nombrosos punts de llum.

El tema dels tords continua embullat com el mes passat, i mentre uns continuen afirmant que estan contaminats per la radioactivitat de Txernòbil, d'altres asseguren que són perfectament aptes per al consum. Però el que és cert és que continua vigent la prohibició de la caça decretada a les illes pel Govern Balear.

Per cert, l'esmentada prohibició és l'única que s'ha produït a l'Estat Espanyol. I —com diu el mussolet— una de dues, o hem tenguut mala sort i tots els tords i aus migratòries radioactives han escollit la nostra terra per hivernar o els responsables de les conselleries de Sani-

tat i Agricultura es varen precipitar quan varen adoptar la decisió. Sense cap dubte la síndrome Txernòbil ha aconseguit que, per ara —i per ventura per molts d'anys— els saborosos tords només siguin un record de la cuina tradicional mallorquina.

I per acabar vos diré que l'òliba de l'església parroquial, que es passa tot lo Sant dia vigilant tot quant s'esdevé a la Ca-

sa Consistorial, està molt intrigada per un tema que fa referència a la galeria de retrats dels Fills Il·lustres que pengen de les parets de la sala de Sessions.

Segons les poques dades recollides, es podrien donar les primeres passes d'una suposada operació, duita a terme amb extrema reserva, per col·locar un nou retrat. Es tot el que sabem per ara però vos prometem continuar investigant i poder facilitar-vos més informació i també més detalls el proper mes.

La Palmera

es fasser

Historiador Terrasa 37
Teléfono 66 04 69
LLUCHMAYOR Mallorca

TALLER MECANICO ANTONIO ROSSELLO

Navarra, 4 - 6 - Tel. 660928 - LLUCHMAYOR

SERVICIO DE PINCHAZOS
Y NEUMATICOS

TALLER DE JOIERIA

Olegario

Treballam el seu or i argent

Gravats i compostures.
Trofeus esportius

Carrer Born, 7
LLUCMAJOR

esports

C.D. Espanya I Regional

Com vos vàrem explicar al passat núm. d'aquesta Revista, per causes tècniques no va ser possible la publicació de la ressenya referent al primer equip del C.D. ESPANYA. Ara, i per intentar subsanar d'alguna manera aquella deficiència, vos reproduïm la crònica corresponent al passat mes de novembre.

UNA BONA RATXA.

Joan Quintana.

Quan s'ha acomplit una quarta part del campionat de lliga de Primera Regional ja comencen a entreveure's els equips, que sense cap dubte, al final lluitaran per un lloc d'ascens. Entre aquests equips figura el que ara comanda l'industrial de la fusta Pep Mòjer i que entrena P Roldan.

Des del passat 28 de setembre fins el 2 de novembre aquests són els comentaris resumits dels partits jugats pel C.D.Espanya, el qual ha anat pujant posicions des de la darrera informació fins aconseguir el liderat, amb una bona ratxa de resultats.

MARRATXÍ, 0 ESPANYA, 1

Quan tancàvem la darrera edició ens arribava la notícia d'aquest resultat que va resoldre l'Espanya gràcies a un gol del centre davanter Terrassa, justament en el darrer comentari ens referíem a aquest jugador amb la pregunta "Què passa amb ell?"; "és possible que amb tan poc temps se li hagi oblidat marcar gols?".

Idò va marcar Terrassa —encara que continuam pensant que no és com abans— i els blaus aconseguiren el primer triomf a domicili de la temporada a costa d'un Marratxí que va demostrar que la mala clas-

sificació que duu no és casual.

ESPANYA, 1 SON ROCA, 0

Partit de festa major es va celebrar el dia de la Darrera Fira la qual cosa es va traduir en la millor entrada de la temporada malgrat el partit de la Div. Mallorca- Valladolid. Pel que fa a l'encontre en el rectangle de joc dos adversaris que lluitaven pel segon lloc i que va ser resolt pels locals gràcies a un gol del defensa J. Vich, però cal assenyalar que el Son Roca hagués pogut empatar si hagués transformat un penalti amb el qual va ser castigat l'equip local.

ALQUERIA, 0 ESPANYA, 0

Davant d'un difícil adversari com és sempre l'Alqueria, i a més, jugant dins el seu ambient, l'Espanya no es va arrugar i va aconseguir un valuós positiu que el situà en segon lloc de la classificació. S'ha de destacar en aquest encontre la cobertura dels dos bans i sobretot els guardametes els quals evitaren gols cantats. I ja que parlem de porters no podem deixar d'esmentar el bon partit de Joan Sorell i, en general de tots els partits que ha jugat ja que no més cinc gols encaixats en set partits és una bona cosa.

ESPANYA, 2 J. SALLISTA, 0

Ens va agradar el J. Sallista d'Inca, sense cap dubte el millor equip que ha passat aquesta temporada per Lluçmajor amb una mescla de juventut i veterania en les files en les quals destaquen homes com Oliva i Mut que temps enrera van ser integrants del Constància. Quan als locals que avantajaren prest en el mar-

M. Terrassa, M. Monserrat i Leónidas, C.D. Espanya.

cador, concretament en el min. 2 amb un gol del "mexicà" G. Hernández, hem de dir que malgrat la victòria, va demostrar una manca de cohesió entre les línies encara que com darrerament és habitual, va destacar la defensa la qual juntament amb el porter és el bloc més destacat fins ara.

Hem d'afegir també que quan el temps s'acostava al final va ser Monserrat qui va culminar amb un gol que tancava el compte.

J. BUNYOLA, 2 ESPANYA, 3

Un partit molt disputat i que va servir per donar el liderat a l'equip espanyista, encara que el segueix el Petra a un punt i amb un partit menys.

El quadre visitant va marcar primer, als 16 m. gràcies a un gol de l'ex-jugador del Campos Leo, però seria el capità local, tres minuts després qui va aconseguir la igualada amb la qual es va arribar al descans. Als 71 m. es tornaria a marcar per part del conjunt llucmajorer amb un gol del davanter Terrassa el qual

reapareixia després d'una setmana d'absència per problemes de salut. Set minuts després del gol de Matias va marcar Pérez el gol de la tranquil·litat, encara que a cinc minuts del final el Bunyola acursaria distàncies i va deixar el partit amb un estret 2-3' que no reflecteix la superioritat del quadre espanyista, el qual va merèixer vèncer per major diferència. Però el que importa són els punts i sobretot si, com hem dit abans, serveixen per aconseguir un liderat.

Per acabar hem de dir que la nota més negra, com el vestit que duu, la va donar el col·legiat Díaz quan va permetre un joc massa violent i la pitjor part va ser per als jugadors visitants. A més hem d'afegir que va expulsar a López de l'Espanya i al dorsal 3 del Bunyola, ambdós per doble monestació, encara que s'ha d'aclarir que amb la seva actuació no va influir en el resultat.

C.D. Espanya 1ª. Reg.**Un punt en tres partits**

Joan Quintana.

ESPANYA, 1 -
VERGE DE LLUCH, 1

Alineacions:

ESPANYA: Sorell, Vich, Mas, Olegario, Jaume, López, Leonidas, Terrassa, Paniza, Paez (García min. 70) i Monserrat.

V. DE LLUCH: Gabaldón, Sánchez, Torrens, Martín, Escobar, Lillo, Macías, Morcillo, Paez, Pérez, Armenta i Simon.

ARBITRE: Va dirigir l'encontre el col·legiat Bernat Cabrer González, el qual va amonestar Lillo i Armenta de l'equip ciutadà i a Olegario de l'Espanya.

GOLS:

1-0: Min. 29.- centre des de la banda dreta a càrrec de Leo i Vich, amb el cap, l'envia a la xarxa. 1-1: min. 35, falta executada magistralment per Simon per l'angle esquerre de la meta de Sorell, el qual encara que va roçar la pilota no va poder evitar que arribàs al fons de la xarxa.

Comentari: Poc públic a les instal·lacions municipals, no més de dues-centes persones, les quals van presenciar com a l'Espanya se li escapava un punt i a més a més el liderat. I no podem dir que el resultat fos injust perquè pel que es va veure sobre el terreny de joc, cap dels dos conjunts es va merèixer la victòria.

L'equip local, a més del gol, només va tenir dues ocasions clares de marcar en la primera part, quan corria el minut 19, mitjançant López i una altra a la reanudació, en el m. 85 amb un gran xut de Leo i no va ser gol perquè aquesta vegada, l'ex-porter del Mallorca, Gabaldón, va demostrar allò que en castellà diuen "quien tuvo retuvo".

Quant a l'equip visitant, dirigit per Lluís Padilla, sense ser res de l'altre món, vengué a fer el seu partit i sense violència se'n va dur d'una manera justa, un punt.

M. Ferrer, P. Paniza i J. Vich, C.D. Espanya.

En definitiva, un partit per oblidar en el qual, a més de l'esportivitat d'ambdós equips només va destacar el gol aconseguit per Simon i la discussió mantinguda pel central espanyista Olegario i el davanter centre visitant Pérez.

SANT JORDI, 1
ESPANYA, 0

Partit matinal i els que no anaren al camp no es perderen gran cosa, ja que molt poc del que es veié al terreny de joc valgué la pena. A uns primers 45 minuts per a l'oblit, seguien uns altres on l'únic per destacar va ser el gol local que va servir per anotar-se dos punts als de casa. Amb aquest gol, els locals que encara es basen en el joc del veterà i ex-espanyistes Carrió, aconseguiren vèncer a un rival desdibuixat encara que sense fer massa bon futbol.

Quant a l'equip visi-

tant, res no va fer per tal d'aconseguir algun positiu del pla de Sant Jordi. Val a dir que quasi no va haver d'intervenir el porter local. La desgana, la passivitat i poques ànsies de victòria van quedar ben patents en el pitjor partit jugat pels al·lots de Roldan fora casa des que se va iniciar la competició. I això que el Sant Jordi gairebé no entrena!

ESPANYA, 1
PETRA, 2

Tots dos equips es jugaven molt en aquest partit, empatats a quinze punts encara que els visitants amb un partit menys. Els primers llocs de la classificació estaven en joc i el Petra va aprofitar el mal moment pel que atravesava darrerament el quadre espanyista i va aconseguir sumar dos valuosos positius.

Pel que es refereix al partit hem de dir que la primera part va ser de l'Espanya el qual es va basar en força i ganes i va poder aventatjar-se al marcador gracies a un remat de cap del central Olegario culminant un centre de Paniza.

Les coses canviaren en els segons 45 minuts ja que l'Espanya va anar perdent forces i el Petra va jugar millor marcant dos bons gols, un de Tano i un altre de Femenías, i amb aquests dos punts, al final, per allò del golaveratge es poden convertir en tres. Però això sempre que l'Espanya vagi per millor camí perquè el que va emprendre el dia de la visita del V. de Lluch i ha continuat fins el moment de tancar aquestes línies, no és el més indicat per a un equip que aspira a pujar de categoria. L'alarma està servida: en tres partits un punt, quatre gols en contra i només dos a favor, i marcats per dos defenses (Vich i Olegario).

RESTAURANT**GRAN VIA**

**NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS**

Informació: 66 03 17

Fútbol d'Empreses

Malgrat les dues derrotes, el Tropical líder

8 Novembre.-jornada 9
Patro Autos Grimalt 1
Rte. Tropical 0

Jugat al camp de Cas Concos contra l'equip local en teoria més fluix que el Tropical es produí la primera sorpresa i per tant la primera derrota.

Al final dels primers 45 minuts el marcador assenyalava l'empat a zero inicial. A la continuació del joc, breus minuts, El "Patro Autos" aconseguiria l'únic gol del partit, gol que aquesta temporada tracava la línia d'Imbatibilitat de vuit jornades. El Tropical ho intentava tot per neutralitzar el resultat advers, però la poca inspiració i el nerviosisme impediren aconseguir algun positiu.

15 Novembre.-jornada 10
Rte. Tropical 1
Rte. Es Puig 2

Al Municipal de Lluçmajor, el Rte. Es Puig de Montuiri va aconseguir el triomf quan a la segona part ja amb llum artificial marcà a pocs minuts del final el segon gol que seria definitiu. Fou un encontre jugat amb força i de domini altern on la sort s'estimà més afavorí el quadre visitant ja que qualsevol hagués pogut marcar. Un partit sense gaire història, solament la pèrdua de dos punts que de segur seran valuosos de cara a la classificació final.

A. Piña i J. Garí, C. F. Tropical

22 Novembre.-jornada 11
Comercial Marí 2
Rte. Tropical 5

Al camp del Collerenc El Rte. Tropical recobrà els positius que la jornada abans havia perdut al Municipal. Victòria important que rompia una trajectò-

ria dolenta de dues derrotes amb el perill de perdre la posició capdavantera privilegiada. Els gols foren marcats p'en M. Jaume 3, Silverio i Toni Piña. Un encontre en plantejaments d'atac on el resultat hagués pogut ésser molt nombros. Potser que a més de

la importància de la victòria la recuperació de la moral fou un factor molt positiu.

29 Novembre.-jornada 12
Rte. Tropical 3
Autoescuela levante 2

Amb gols d'Antoni Piña, Silverio (de penaltí) i M.Jaume s'aconseguí guanyar un partit que sempre era desfavorable al marcador. L'Autoescuela Levante plantejà l'encontre molt seriosament deixant davant tres punters ràpids i perillosos. A la primera part tres ocasions clares de marcar (dues d'en M. Jaume i una d'en J. Ferragut) no pujaren al marcador i al descans el resultat era d'empat a zero. A la continuació, ja amb llum artificial, marcà primer l'equip d'Algaida per dues vegades aconseguint empatar cada vegada el Tropical i faltant sis minuts pel final el Tropical marcaria el definitiu 3-2.

Com a novetats cal assenyalat la presència a la banqueta d'en Gabriel Rigo i a l'equip el fitxatge d'en Villena, mentre que encara en Magaña no es troba totalment recuperat de la lesió del genoll.

A falta d'un partit per acabar la primera volta (A s'Arenal) El Rte. Tropical encapçala la taula de classificació a un punt de Cade Paguera, segon classificat.

Jaume

Sabates Can Gramet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

"la Caixa"

**CAIXA
DE
PENSIONS**

FOTO CLAR Perfumeria

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets...

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFQUES
VENDA DE CARRETES...

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

Materiales Construccion

Amengual

FABRICADO POR FORMICA ESPANOLA SA

ALMACEN:
Ronda Migjorn, 154
Teléfono 66 09 59
LLUCHMAYOR (Mallorca)

ESPORTS LLOMPART

Espardenyeria

GRAN VARIETAT
D'ESPARDANYES,
PRENDES ESPORTIVES
I ARTICLES DE PESCA

C/. S'Estrella, 21
Tel. 66 05 78
LLUCMAJOR

SANEAMIENTO
CALEFACCION

Gabriel Oliver

INSTAL·LACIONS SANITARIES
CALEFACCIO
ENERGIA SOLAR

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

AUTO-ELECTRIC Barcelo

Ronda de Ponent, s/n. - Pedro A. Metaró, 55
Teléfono 66 01 70
LLUCMAJOR (Mallorca)

Venta y asistencia
técnica de los productos:

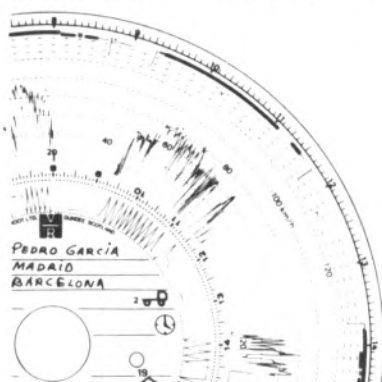
BOSCH
Automóvil
BOSCH
Herramientas
BLAUPUNKT
Calentadores
JUNKERS

VEEDER-ROOT

Modelo 1406
Tacógrafo
Electrónico Automático

**TENIM OFERTES
ESPECIALS PER
ALS REIS**

BONES FESTES!

Entre Noltros

NAIXEMENTS.

- Ma. del Carme Tallon Escamilla, filla de Francesc i Ma. Beneta, nasqué dia 30/10.
- Antònia Clar Panisa, filla de Pere i Catalina, nasqué dia 31/10.
- Bartomeu Llompart Humbs, fill de Jeroni i Edit, nasqué dia 30/10.
- Francesc Cerdà Puigserver, fill de Miquel i Francisca, nasqué dia 1/11.
- Rosa Maria Boscana Roldan, filla d'Antoni i Ma. Mercè, nasqué dia 9/11.
- Joan Amer Salvà, fill d'Esteve i Francisca, nasqué dia 10/11.
- Antònia Mas Méndez, filla de Joan i Josepa, nasqué dia 7/11.
- Francisca Adrover Salvà, filla de Rafel i Joana, nasqué dia 13/11.
- Sergi Nevado Roldán, fill de Manuel i Aina Maria, nasqué dia 13/11.
- Cristina Obrador Ramos, filla de Miquel i Josepa, nasqué dia 17/11.
- Blai Llopis Aulet, fill de Blai i Ma. Francisca, nasqué dia 16/11.
- Sandra Servera Gelabert, filla de Josep i Eva Antònia, nasqué dia 22/11.
- Aina Ma. Bonet Carmona, filla de Miquel i Rosària, nasqué dia 21/11.

MATRIMONIS.

- Francesc Ortega Cabrera i Carme Junquera Grillo, es casaren a la Parròquia de S'Arenal dia 9/11.
- Antoni Iglesias Rivera i Amelia López Moreno, es casaren a la Lactància de S'Arenal dia 8/11.
- Florenci Huescas Esteban i Julia Broadber.* es casaren al Jutjat de Pau dia 14/11.
- Julià Sevilla Escalante i Catalina Puig Oliver, es casaren a l'església de Sant Miquel dia 8/11.

DEFUNCIONS.

- Francesc González Molina, morí dia 2/11 als 46 anys.
- Antònia Bestard Nicolau, morí dia 5/11 als 75 anys.
- Bartomeu Adrover Llinàs, morí dia 7/11 als 73 anys.
- Elionor Pocoví Corró, morí dia 12/11 als 69 anys.
- Joan Manresa Mezquida, morí dia 13/11 als 78 anys.
- Miquel Salvà Jaume, morí dia 14/11 als 83 anys.
- Joana Maria Roig Amengual, morí dia 15/11 als 83 anys.
- Francesc Tomàs Sastre, morí dia 16/11 als 71 anys.
- Miquel Tomàs Sastre, morí dia 17/11 als 71 anys.
- Miquel Tomàs Prohens, morí dia 17/11 als 70 anys.
- Margalida Noguera Ros, morí dia 18/11 als 88 anys.
- Maria Josepa Servian Varo, morí dia 19/11 als 87 anys.
- Salvador Martín Monserrat, morí dia 24/11 als 72 anys.
- Jaume Manresa Salvà, morí dia 25/11 als 82 anys.

EL MEJOR REGALO DE REYES

CPC-464

59.900.- Pts. + I.V.A. (monitor verde).
90.900.- Pts. + I.V.A. (monitor color).

33.900 Pts + IVA

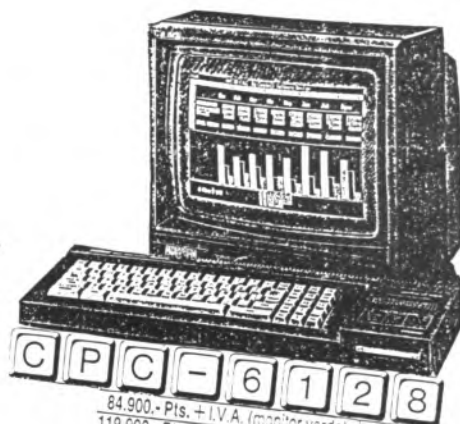
AMSTRAD
ORDENADORES

!! Increíble !!

PCW-8256

TODO POR 129.900.- Pts. + I.V.A.

84.900.- Pts. + I.V.A. (monitor verde).
119.900.- Pts. + I.V.A. (monitor color).

DISTRIBUIDO POR:
ORDCOBYT

C.B. - C.I.F. EO-7203631
ORDENADORES PERSONALES, PROFESIONALES
Y PROGRAMAS EDUCATIVOS

c/ Antonio Maura, 57 - Tel. 66 23 32
LLUCMAJOR - Mallorca

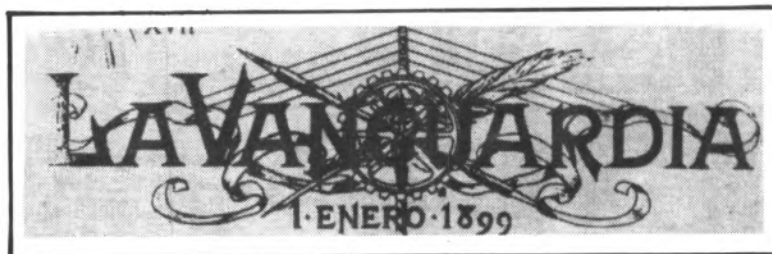
T'ha arribat la _____ _____ postmodernitat?

1.- Quin articulista t'agrada més?

- a) Valentí Puig
- b) Juan Cueto
- c) Emilio Romero

2.- El teu diari és:

- a) La Vanguardia
- b) El Dia
- c) El País

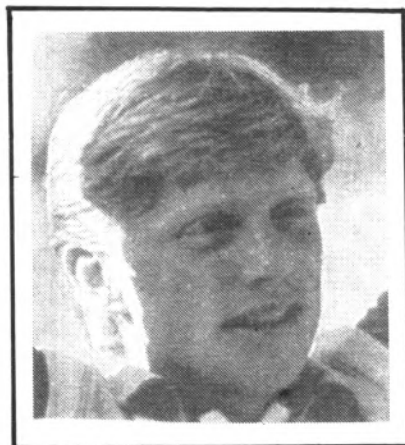

3.- T'agrada el pentinat de:

- a) Mickel Douglas
- b) Mickey Rourke
- c) Harrison Ford

4.- La teva actriu favorita és:

- a) Kathleen Turner
- b) Ana Belén
- c) Kim Basinger

5.- El personatge del món del tennis que admires més és:

- a) Boris Becker
- b) Jimmy Connors
- c) Ivan Lendl

6.- Ara mateix llegiries:

- a) Còmic
- b) Narració
- c) Poesia

8.- Què creus que és més modern?:

- a) Dietètica
- b) Pacifisme
- c) Informàtica

9.- Quin llibre t'estimes més:

- a) La ciudad de los prodigios
- b) El nombre de la rosa
- c) La Regenta

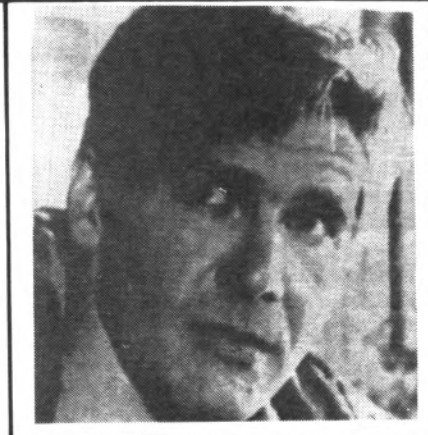
10.- Per esser modern parlaries:

- a) Català
- b) Castellà
- c) Anglès

7 - Musicalment tries:

- a) Carlos Gardel
- b) Lluís Llach
- c) Beethoven

(Solucions a la pàg. dels passatemps)

Sopa de lletres

P M A S D E A I B A
A C O L L A U B L C
N B T R O C U O A D
Y A R E E T Y E N I
E E T A Y N E S C F
L O V E A G O A O U
L H I T I J O X U Y
A U N B E R N E T E
H U A S A B A T E S
M J R I F U G Z I O

9 humoristes del "còmic" T.B.O.

Solucions al test

a	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
a	1	1	0	1	0	2	2	2	2	2
b	2	0	2	0	1	1	0	0	1	0
c	0	2	1	2	2	0	1	1	0	1

de 15 a 20. Enhorabona! Sou completament potmodern. Si això vos interessa, podeu estar tranquils, no passareu mai per antiquat ni "démode" i les vostres opinions seran escoltades.

de 5 a 15. Estau a la mitjana. Ara vos heu de plantejar si voleu canviar o no. Si la vostra intenció és arribar a modern, vos convé que comenceu a veure les darreres pel·lícules, freqüenten els bars de Gomila, llegiu el suplement setmanal de "El País" i fixau-vos en l'estètica dels "spots" de publicitat.

de 0 a 5. Compra't una moto —per tirar-te'n— o procura no aparèixer pels ambients "potmo". Passeja per foravila, du els cabells llargs, digues que t'agrada Fellini i mantén converses tipus anys 70; tanmateix no hi ha res a fer...

ENDEVINALLA.

A s'hort d'en Ribes
Belen Cabrides;
com hi ha mort
belen més fort.

SOLUCIO A L'ENDEVINALLA
ANTERIOR

El tabac.

P'es forat d'es moix

En el camí de Ca's Busso fan festes grosses i segons pareix ens hi conviden a tots.

Solucions

E M N H G F C V B P
V S I J N M O I A D
B R C L A Ç U P C L
G F D A N B A M S A
B V T R R L M A O G
A B E L L A G M M I
B U G O M U B L J M
V B N I R V C A B R
N A M O S C A R D O
M O N I R O B V F

10 noms d'insectes.

**EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES
GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:
De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19

**C/. Orient, 2 - Tel. 66 02 87 -
LLUCMAJOR**

SEAT IBIZA CINCO PUERTAS

HECHO PARA SU GENTE.

SEAT

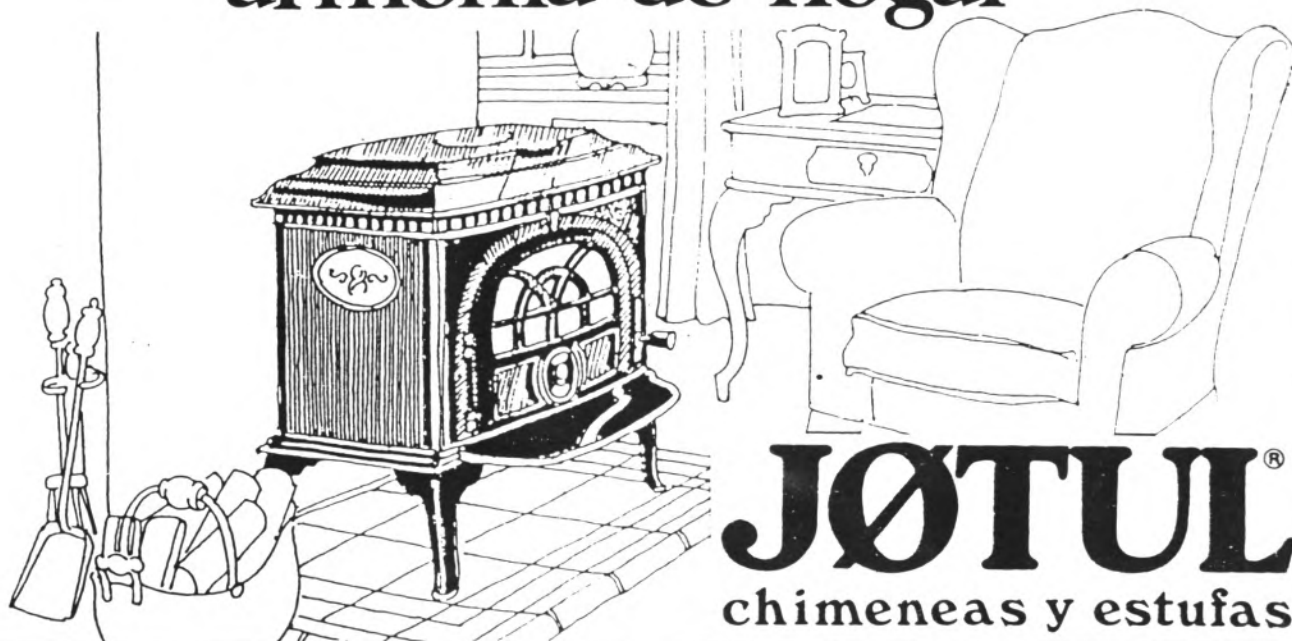

Rubí Automóviles Lluçmajor, S.A.

Cra. s'Arenal, s/n - Tel. 66 02 34 - LLUCMAJOR

C/. Terral, 4 - S'ARENAL

calor natural
armonía de hogar

JØTUL®

chimeneas y estufas

PALMA
46 51 05

POLLENÇA
53 14 71

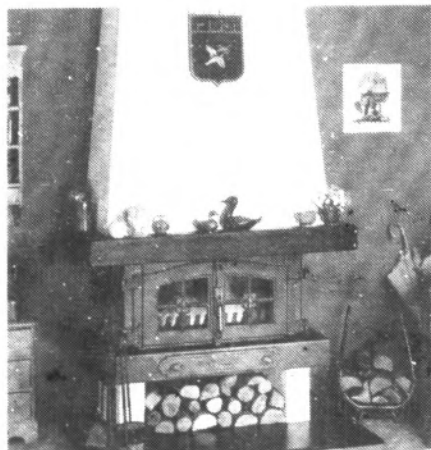
SA POBLA
54 14 01

LLUCMAJOR
66 04 43

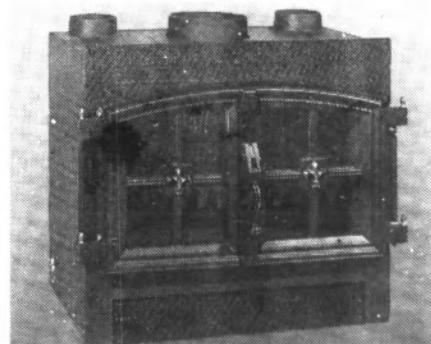
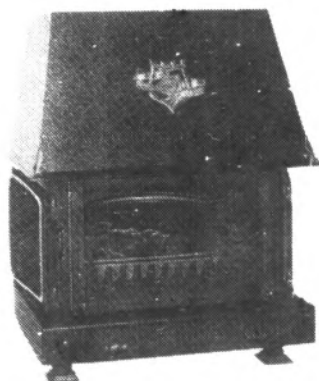
San Jamer

PL. ESPANYA N°47

Odeville
el calor de la vida

**ESTUFES DE LLENYA
FOGANYES
CUINES DE LLENYA**
**CALEFACCIO PER AIGUA I PER
AIRE CALENT**

Ca'n Pau Salvà

BOTIGA: C. Bisbe Taixaquet, 24
Tel. 66 01 04

TALLER: C. Weyler, 1
Tel. 66 02 55

**ESTAMOS A SU
SERVICIO**

FORN Ca'n Paco

LLUCMAJOR
C/. Major, 79 - Telèf. 66 09 45

*Para su
Bautizo o Primeras Comuniones,
Cumpleaños, Santos, Aniversarios, Bodas
y todas las Fiestas*

✱ **PIDA PRESUPUESTO** ✱

CA'N PACO II Cardenal Rossell, 48 - Tel. 661252
LLUCMAJOR

ULTIMAS NOVEDADES EN NUESTROS ESTABLECIMIENTOS:
Croissant de Sobrasada - Croissant de Queso - Croissant de
Crema - Cañas de Crema - Tarta de Coco - Trufas Heladas
Cañas de Nata - Cañas de Trufa - Petifus de Nata
y Trufa Helada